

Apelācija, ko 2007. gada 1. februārī ierosinājusi Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (pārstāvis — H. de Bie, advokats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04;
- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 17. jūnija lēmumu (REM 19/2002), kurā Komisija atzina, ka atbrīvošana no ievadmuitas nodokļa konkrētajā lietā nav pamatota;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēto spriedumu apstrīd šādu iemeslu dēļ.

Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 239. panta kopā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ⁽²⁾ ("īstenošanas regula") 899.-909. pantu pārkāpums un nepietiekams Pirmās instances tiesas atzinumu pamatojums vai katrā ziņā pamatojums, no kura neizriet tās atzinums.

Izvērtējot kopā kļūdas raksturu, apelācijas iesniedzējas profesionālo pieredzi un izrādītās rūpības apmēru, bija jāsecina, ka atbrīvošana noteikti bija nosakāma. Pirmās instances tiesa savā spriedumā nepareizi balstījās uz pieņēmumu, ka šajā lietā piemērojami tiesību akti par tā saucamā rīsa papīra klasificēšanu saskaņā ar tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu atbilstoši Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 ⁽³⁾ nebija sarežģīti. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd necepta rīsa papīra klasifikāciju atbilstoši Pirmās instances tiesas, Komisijas un Nīderlandes muitas iestāžu noteiktajam. Tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nepareizi secināja, ka Heuschen & Schrouff bija liela profesionālā pieredze importa un eksporta jomā. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa nepareizi raksturoja Heuschen & Schrouff kā pieredzējušu uzņēmēju un tādējādi kā eksperti darbā ar importa un eksporta formalitātēm. Pārsūdzētajā spriedumā

Pirmās instances tiesa esot noteikusi pārlietu lielas prasības saistībā ar Heuschen & Schrouff rūpības pienākumu, pat ja tā būtu pieredzējusi uzņēmēja. Turklāt Pirmās instances tiesa nepareizi identificējusi Heuschen & Schrouff ar tās nolīgto tiešo pārstāvi.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 1. februārī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-39/07)

(2007/C 82/33)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju transponētu Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK ⁽¹⁾ par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Spānijas diploms "slimnīcas farmaceits" ["farmacéutico hospitalario"] ir "diploms" Direktīvas 89/48/EEK izpratnē, jo

- tas ir diploms, ko izsniegusi ar Spānijas tiesību aktiem norīkota kompetentā iestāde;